

صورت‌بندی اجتماعی ایران در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم

حمدالله صادقی‌نیا^۱

چکیده

ساختار اجتماعی ایران در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم میلادی (قرن سیزدهم هجری) به ترتیبی بود که سبب‌ساز انقلاب مشروطه شد. از سویی مشروطه را می‌توان ماحصل ارتباط ایرانیان با اروپا دانست که با ریشه‌های فرهنگی و اجتماعی ایران سازگاری چندانی نداشت. این مقاله با روش کتابخانه‌ای درصدد است تا با تحلیلی از وضعیت اجتماعی ایران در قرن نوزده و بیست میلادی، علل وقوع انقلاب مشروطه در ایران را بررسی کند و مشخصه‌های اجتماعی خاصی که منجر به انقلاب، ظهور رضا شاه و سقوط مشروطه شد را برجسته سازد.

کلید واژه: انقلاب مشروطه، اوضاع اجتماعی، رضاشاه، استبداد

^۱دکترای شرق‌شناسی دانشگاه دولتی ایروان. d.r.sadeghinia@gmail.com